

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1



National Library
of Sweden

Jag bifogar et Brev til Din så vördnadsvärde Svärfader, som Du behögar först läsa igenom, och ber Dig af alla mina så faderliga som ömketsfulla Skäl, at Du på allt sätt bibehåller den gode Mannens Tilgifvenhet och Förtröende; så at allt må gå och förblifva inom Edert Hus, såsom Du fann det för Dig vid Din Ankomst til Norrköping. Jag hoppas utomdes, at den kärleks-pant, som Du nu bär under Dit Hjerta, skal ända fastare knyta Bandet inom Edert Hus.

Hos oss har Hälften varit skäligen god, utom det, at Söta Mor haft merändels att sedan Kalgueraden vroliga Nätter, fulla af hjertelige Drömar och förgeliga Bilder. För öfrigt tacke vi Gud, at ingen enda hos oss och af våra Barn haft minsta dning, mindre del, ej en gång den måst aflägsne, uti denna fäsliga anläggning: hvilket utgör ingen ringa Fröjd och sinnes lättnad uti dessa för ^{öfrigt} ägat just förskräckelige dagar, då hvarje Dag upptäcker nya Brott och ökar antalet af de Skäddade, då vi ännu allt fräfvre uti ofäkerhet om Konungens Lif, ehuru vi hoppas til Guds Barmhärtighet, at det bevaras och förlänges. I anledning af denna olyckelige Händelse kom ärke-Biskopen med en Deputation af Professorer ifrån Upsala, för at betygga Svedemiens Deltagande uti Landets almäna Sorg, ibland hvilka Deputerade också var Louise's Svärfars Doctor Monquist. Denne Svederman har varit hos oss, och får jag säga Dig med den sanna färdiga försäkran, at Gubben just håller af sin Svärdöter, samt at han tog henne hjerteligen i famn uti min närvaro. Eljest vil det lå i hemlighet för Guds, at vår Charles Lyfkon icke äro så aldeles nöjda med detta Giftermål, ty det torde icke hafva insträmt med deras politiska Speculationer; men, Gudi lof! det förflä är vunnit, Louise och Charles skänmma förträffeligen väl öfverens med hvarandra, lefva just såsom små goda Barn tilhona; och förmenas af de Receptklärde, at Louise's små Kraftigheter komma til en stor del af detta deras förtruliga angänge. Nämnä! det utvisar sig väl.

Et olyckligt Giftermål och en ängstlig upplörning har icke långesedan timat. Hr Desroches och hans Hustru, fordom, eller i Sal. Konungens tid, Acteur och Actrice vid Fransyska Speittatlet, men nu är Hr Desroches' Leiteur på Stat hos Konungen, hade en enda Döter, Emardine Desroches, vacker, men yr och flygtig. Uti henne förälskar sig en annan Fransös, Hr Newvoort, som också fick Survivance på Leitoratet hos Konungen, läser och verkeligen sedan på Skottet, samt får ja; reser til Frankrike, kommer tillbaka med Presenter och Saker til sin Establishment, finner sin Sköna förändrad, som imedertid fattat tycke och Snack för en ung och vigoureux (Daron)

Baron vid Hofvet. Friaren förblifver dock lit löfte trogen; genom förnyttigt
Sal och vär bekedlige och så vänfkärlige Abbe' de Breque's Resignation
tingas ^{brudens} ~~brudens~~ Hjerta åter i ordning, åtminstone såsom det syntes; kort sagt:
de vigdes förl. år och började lefa med hvarandra; men den brottliga Bojelsen
tager å nys öfverhanden, det går til rympenbart Drouillerie, Abbe' de Francies
gräter, Mannen älskar och föjer sig nästan galen, ty han vet sin sluftrus
örohet, den hon icke heller döjer för någons ^{nyman} ~~nyman~~, och midt under denna or-
saliga Strålning ^{en} hel Familles fäo. Du verwoot Köpporna i den myckethet
och af den elaka art, at hon dog den 9 sistl. Febr. uti en ålder af blot 18 år och
6 månader. Hon låg et Lick, som ingen utan fäsa kunde gräse, så hade Köpporna
maltraiterat den vackra Dilden; och den så högt förolämpade Mannen kunde
ändå intat skiljas ifrån detta lit Hjertas föremål, utan begrät, och föjer
honne ännu, som hade hon varit lika så dygdig, som hon såg aimable ut.
Kort efter uplöstes et annat Par, äfven genom Köpporna. Du minnet väl, huru
den tiden, då vi bodde i Kefsefor Derestrals Hus; en ung Page för sina dattiniska
Vers. -- jaja, en Page och dattiniska Vers. -- fökte min Dekantskap, samt
huru jag förde honom äfven in uti Söta Mor; hvaran han också ibland
åt höf of, ty han var derföre ingen Pedant, utan stref äfven sina grammatik-
veri för Svenska. Han hettes Rosenheim. En så vittet Page började snart
skänpa för Theatern, kom så i Cancelliet, skickades sedan såsom Legation-
Secrätare til Hamburg och London, amouräterade sig i Tyskland uti en
liten Skönhet, men äfven så litet försedd med fastigheter som han sjelf;
dock bara kärletten hade här fastat begge Makarne. Han kom så åter
hem, aflade Darn, stref Stadsfrel och Loffängen, lefde af sin Pension,
och syntes rätt lycklig, då Köpporna under samma tid också öfverföll
hans Moitie, samt lade henne i Grafven. Ut af blögde Allehanda, som
innehåller Entklingens Sörgegråde, kan du inse det öffiga. Du kände ~~min~~
också öfverste Drake, som var gift med Cousine Greta Nora deyel. Han
dog den 23 Jan. på Washolm, hvar han var Commendant, men helt
hastigt. Han ärnade sig til Ritsdagen i Gefle, stud och talte med sin
Erdomance, sitt Hag och dog snart, samt uti des 65:te år. Han lämnar
Darn efter sig och slufet i medelör tillfränd. Enkan lärer flytta til sin
Mor, gamla fru deyel, på ytterboda vid Elfskarleby. Begrafningen skedde
här i Maria, ^{men} af den beskärlighet, at jag ej vil omvöra densamma.
Han var mycket bekant i min Svärfaders Hus, och hade et godt öga til
Söta Mor, just då jag kom emellan, hvaran han ock icke litet grälade
omd mig; och efter han ej fick Drik. Nofen, så skulle han i stället taga
Gret. Nofen, som de begge Cousinerna då kallades. Sock ännu et Dodsfall.
Du mind, at jag sitti et af mina föregående Dref stref om den bekedlige
och

och gudfruktige Sabotieuren Olof Halling, då han för. år kom en gång
in på Brödernas Sal. Nu är hans hemgången, och uplöstes d. 3 Febr. i det
66 år. Hans Sjukdom förvandlades slutligen till Rattensföt, och led han
mycket af sina ligg-sår. Han var Enkling, och begravd bredvid sin
Hustru på Catharina kyrkogård. Bröderna, som följde honom till
Graven, märkte mycket på Dödsdagens Lösen för i år, som var Ef. 60:20:
^{Ja han hvilat nu ganska fött.}
Die Tage deines Leides sollen ein Ende haben. - Dock låt sig komma
snart åter tillbaka uti de Lefvandes Land, här på Jorden väl förstående.
Jänfrån har jag dock nu denne gång intet annat att berätta, än at
sedan lille Hof Graveuren Martinij Kunde få någon af mina små
Gornare-Glickor, och han ändå ville nödvändigt gifva sig med en ung,
väcker och fattig Flicka; så har han dock nu helt nyligen förlovat sig
med en liten Norköningsd. Skönhet, en hufvull Wefterberg, som är
här i Pension hos Fru Skog. Hon är lagom stor, dock större än han, Brunett
och ser rätt lifagtig ut. Jag önskar honom mycket Lycka!! Professor
Martins Fru synes mig åter deremot vilja draga sig utur stora världen:
ty hon skal nu snart flytta uti en ny liten Wäning in på gården,
och kalla där eget Hushåll. Hon är en Fru af stor Väst och stark
Complexion, uti sina bästa år, och spelar stundom uti sin Englighet
på Ättira, hvilket Dorck Adolf en och annan gång stämt åt henne.
Dock denne Junker spelar nu för tiden på flera Instrumenter; och
hvad lären han icke allt göra, då han nu i nästa vecka flyttar
ifrån mig, och blir fullkomlig Friherre.

Dock farväl med alla Rapporter. Vårder föt, glad och god;
bed Gud alla dagar för Konungen, och älska alla

Din

trogne Pappa.

Pappa.